

Ingezonden

MAXIMAAL 300 WOORDEN

Hebreeuwse boek- en schriftcultuur

In Mare van 20 november 1997 vertelt Ron Rijghard van zijn bijwonen van het college door dr. Hannah Neudecker over Hebreeuwse boek- en schriftcultuur dat de maandag daarvoor in het kader van de cursus buiten-Europese boekwetenschap werd gegeven. Dit verslag noopt tot een reactie. Enkele voorbeelden van Rijghards toezetting: Spreeksters 'scherpe keelklanken' bemoeilijken het aantekeningen maken. Maar Rijghard verbaast zich tegelijk dat dit kennelijk niemand van de aanwezigen deert. 'Bibliofiel genot' komt 'buitenstaanders wellicht vreemd voor', schrijft hij, maar spreekster wordt na afloop wel door de aanwezigen vriendelijk bedankt, 'ondanks haar didactische tekortkomingen' en 'losse flodders'. Rijghards suggestie is dat hier een clubje ouderen (spreekster is immers de 'jongste in dit gezelschap', afgezien dan van Mare's vliegende reporter) zich met een bizar onderwerp bezighoudt.

De cursus buiten-Europese boekwetenschap, die dit semester voor het eerst in Nederland wordt gegeven, heeft als doel om studenten eerstehands informatie te geven over de pre-moderne boek- en schriftculturen van niet-westerse volken. De aanwezigheid van grote niet-westerse collecties in Leidse instellingen, waaruit op ieder

college originele stukken worden getoond, maakt dat zo'n cursus alleen in Leiden gegeven kan worden. De oude beschavingen van het Midden-Oosten, de islamitische boekcultuur, boeken en schrift in China, Japan en Indonesië, het zijn de onderwerpen waarover vakspecialisten in deze cursus gesproken hebben en nog zullen spreken. Dat betreft volken, landen en perioden waarin de omgang met het geschreven, en soms gedrukte, woord nogal verschilt van die in Europa en Amerika anno 19-nu.

Rijghard is op het elfde college van de cursus binnen komen vallen, niet gehinderd door kennis van of feeling voor boekwetenschap of buiten-Europese schriftculturen. Hij heeft zich daar vergaapt aan wat hij, als postmoderne doorsnee-Nederlander, maar gek vond. Hij heeft de retorische en didactische middelen van de spreekster, die met welluidende stem in twee uur tijd een glashelder betoog heeft gehouden over de complexe geschiedenis van de Hebreeuwse boek- en schriftcultuur, opgevat als de kern van haar verhaal. Na afloop schrijft hij dan vlug een stukje over hoe het vreemd het wel toe gaat in andere culturen.

Onnodig grievende woorden tegen een goed en ervaren docent, het onnodig neerhalen van een bijzondere cursus - een vernieuwend Leids initiatief - stemmingmakerij gecombineerd met vertoer van intellectuele geborneerdheid en populistisch eurocentrisme, dat alles had beter uit de kolommen van Mare weg kunnen blijven.

Dr. Jan Just Witkam
Coördinator buiten-Europese boekwetenschap

Dieks

Vervolg van

juist in overgangstandpunt dat Diekstra naar welkome, zou worden, zaak dus ook dere hoogle een in een br geen tot een weg leidde. hij later excu had geraadp voor mij de kunnen fout. Andeweg zo keerde sugg heb de ander derdaad nie pleegd. Voor schenen, ha tegen Dieks als zou blijk gebrachte be ren. Het ant het ambtsb blijft een op richt met ee van Diekstra. Voor het col zaak geslot erover doet

Hans Ariëns

Zie ook pag